

го правѣ само за да послушамъ мойтъ добръ пріятелкѣ.

УЧИТЕЛКА.

Грѣшка је да обичяме извѣимѣрно прочитавѣето; но по-голѣма грѣшка је ако не быхме обичали никога да прочитаме. Тази грѣшка је за лудытъ; азъ ако быхъ ѣ имала, щехъ да ся стараѣмъ, та да ся поправѣмъ. Съ богомъ, чеда мои, врѣмето за урока ни прѣмина.

ДВАЕСЕТЬ И ДЕВЕТЫЙ РАЗГОВОРЪ.

День дваесеть и седмый.

УЧИТЕЛКА.

Що ви је, Вълкано, та ви ся почървенели тѣй очитѣ; да не бѣдете плакали?

ВЪЛКАНА.

Ахъ! азъ не заслужвамъ да ся дружѣмъ съ тѣзи господжицы, драга пріятелко: азъ съмъ станала много лоша, отъ ксгато ви не съмъ видвала.

УЧИТЕЛКА.

Туй је много лошо нѣщо, драга; но като припознавате грѣшкѣтъ си и сте ся разсърдили на неѣмъ, туй је друго нѣщо: За васъ вече не је потрѣбно друго, освенъ да ѣ заличите. Исповѣдайте ѣ само прѣдъ тѣзи господжицы.